

NATIONALE BOERENBOND

De **Nationale Boerenbond**, ook wel bekend als Nationale Boeren- en Tuindersbond, was een afsplitsing van de **Plattelandersbond**. Binnen deze laatste partij bestond al vanaf 1924 onenigheid over de dominante positie van leider Arend Braat. In 1925 namen, als gevolg van de conflicten twee verschillende lijsten van de Plattelandersbond deel aan de op 1 juli van dat jaar gehouden verkiezingen voor de Tweede Kamer; een lijst onder leiding van Braat en een door R.F. de Boer aangevoerde lijst. Na de verkiezingen verdween De Boer uit de politiek en kreeg Braats Plattelandersbond wederom het alleenrecht. De onvrede over zijn leiderschap bleef echter bestaan. Zo vergaderde op 21 november 1928 een groep ontevreden leden van de Plattelandersbond in Utrecht over een mogelijke leiderswisseling. Braat bleef de partij echter aanvoeren en de groep malcontenten werd geroyeerd. De Nationale Boerenbond is naar alle waarschijnlijkheid uit deze groep dissidenten voortgekomen. De partij, die haar hoofdkwartier in Zaltbommel had, heeft weinig voor de buitenwereld zichtbare activiteiten ontplooid. In de media is nauwelijks enige aandacht aan de nieuwe boerenpartij besteed. De bond had wel een eigen orgaan, maar van dit uitermate amateuristisch aandoende blad is voor zover bekend slechts één exemplaar verschenen.

Op 3 juli 1929 nam de Nationale Boerenbond deel aan de verkiezingen voor de Tweede Kamer. Het korte verkiezingsprogramma van de partij bestond uit een aantal eisen om de achterstand van het platteland te verkleinen en de noden van de boeren te lenigen. De verkiezingsactie van de partij werd echter overschaduwd door een onhandigheid bij het indienen van de kandidatenlijsten. Door een nalatigheid van een van de bestuursleden van de partij waren de lijsten van de partij in het noorden des lands niet met elkaar verbonden. De secretaris van de partij, J.E. Lindenbergh, riep in een aantal noordelijke kranten de kiezers in deze kiesdistricten op niet op zijn partij te stemmen.

De Nationale Boerenbond wist uiteindelijk slechts 4218 stemmen te behalen (0.12%). Opvallend genoeg was het merendeel van de stemmen juist uit de noordelijke provincies Groningen, Drenthe en Overijssel afkomstig. De verklaring hiervoor ligt wellicht in het feit dat de partij zichzelf beschouwde als de erfgenaam van de in de noordelijke provincies populaire Plattelandersbond van R.F. de Boer.

Na de verkiezingen heeft de Nationale Boerenbond weinig meer van zich laten horen. In 1931 nam de bond nog wel deel aan de Provinciale-Statenvkiezingen in Zuid-Holland, maar met 2886 stemmen haalde de partij de kiesdrempel bij lange na niet. Het is tevens de laatste maal geweest dat de Nationale Boerenbond aan verkiezingen heeft deelgenomen. Van de meeste van haar kandidaten zijn nadien geen politieke activiteiten meer bekend. Uitzondering hierop vormt Aert van den Hoven, die later nog een rol zou spelen in het uiterst-rechtse **Nationaal Verbond Plicht, Orde en Recht**.